

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 68Ek/2383/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121443631
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nikola Trenčanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121443631.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Špitálska 4, 6, 8, 816 43 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 681 156, práv. zast. Martin Pavle s. r. o., Pribinova 4, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO:36 860 450, proti povinnému: K. L. C. S., X.: XX.XX.XXXX, C. XXX/X, XXX XX R., o vymoženie 8481,65 Eur vedenej u súdneho exekútora Mgr. Peter Bertók, so sídlom exekútorského úradu Murgašova, 040 01 Košice, IČO: 42 324 793, pod sp. zn.: 403EX 767/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.
II. Oprávnený má nárok na náhradu vynaložených trov súvisiacich s návrhom povinných na zastavenie exekúcie vo výške 165,4 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 8481,65 Eur na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB-3T/9/2017 zo dňa 07.12.2018 v spojitosti s Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 2/2019 zo dňa 14.04.2020, ktorý sa stal vykonateľným dňa 14.04.2020.

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 12.08.2021 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Peter Bertók, so sídlom exekútorského úradu Murgašova, 040 01 Košice, ktorý vedie exekúcie pod sp. zn. 403EX 767/21.

3. Dňa 11.11.2021 doručil súdny exekútor Okresnému súdu Banská Bystrica návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami. Upovedomenie o začatí exekúcie si povinný prevzal dňa 27.09.2021. Návrh na zastavenie exekúcie povinný podal na poštovú prepravu dňa 11.10.2021, súdnemu exekútorovi bol doručený 13.10.2021 a teda bol podaný v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

4. Povinný návrh na zastavenie exekúcie odôvodňuje prekážkou už rozhodnutej veci, z ktorej podľa povinného vyplýva, že existencia právoplatného rozhodnutia v spornej veci bráni novému konaniu a novému rozhodnutiu v tej istej veci. Povinný má za to, že súd bol povinný meritórne sa zaoberať nárokom oprávneného na náhradu škody, ktorý si uplatnil v rámci adhézneho konania, pretože nemožno akceptovať, že by v prípade jeho nároku šlo o vec už právoplatne rozsúdenú v rámci staršieho občianskeho súdneho konania. Povinný poukazuje na to, že ak sa o nároku škody rozhodlo v občianskoprávnom alebo inom príslušnom konaní, nemožno ho už uplatniť v trestnom konaní. Podľa názoru povinného je nesporné, že právoplatným rozhodnutím v občianskoprávnom konaní bolo už oprávnenému priznané právo na náhradu škody, pričom tento nárok napriek tomu uplatnil aj v trestnom

konaní, hoci ide o totožné nároky. Povinný taktiež v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že súd porušil princíp právnej istoty a princíp legitímneho očakávania. Túto námietku povinný uvádza v súvislosti s povinnosťou štátu rozhodnúť o trovách konania, ktorá sa týka nielen účastníkov konania ale aj trov štátu. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, je súd povinný rozhodnúť aj o trovách štátu. Pokiaľ súd v rozsudku nerozhodol o trovách štátu a nerozhodol o nich bez návrhu ani do právoplatnosti rozsudku, je vylúčené, aby o nich rozhodol neskôr osobitným uznesením. Na základe uvedeného povinný navrhuje, aby exekučný súd exekúciu zastavil.

5. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril v podaní zo dňa 08.11.2021, v ktorom uvádza, že so zastavením exekúcie nesúhlasí a žiada exekučný súd, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Povinný sa namietaním prekážky veci rozsúdenej zrejme snaží poukázať na iné civilné sporové konanie, avšak takéto konanie nijako neidentifikoval. Oprávnený nemá vedomosť, že by sa voči povinnému viedlo civilné konanie v rovnakej veci a o totožnom nároku ako v tunajšom exekučnom konaní. Keďže oprávnený nemá vedomosť o inom konaní, ktoré by bolo vedené voči povinnému a jeho predmetom by bol totožný nárok ako v tunajšom exekučnom konaní, nie sú splnené podmienky na založenie prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Povinný v Návrhu uvádza porušenie svojich základných práv a právnych princípov, nevysvetľuje však čím konkrétne boli jeho práva porušené. Povinný ani bližšie nevysvetľuje, aký vzťah majú ním uvádzané tvrdenia a citácie z iných konaní k tejto veci. Záverom oprávnený uvádza, že povinný si súčasne s podaním návrhu na zastavenie exekúcie podal žiadosť o splátkový kalendár, čím podľa názoru oprávneného vymáhaný nárok uznal. Na základe uvedeného oprávnený považuje návrh povinného na zastavenie exekúcie za zmätočný a nedôvodný. Oprávnený si v súlade s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku uplatnil náhradu účelne vynaložených trov konania vo veci rozhodovania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a žiada súd, aby zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia oprávneného za jeden úkon právnej služby vo výške 165,40 Eur vrátane DPH (1 úkon vo výške 152,36 Eur (126,97 Eur bez DPH plus 20 % DPH vo výške 25,39 Eur) a 1 x režijný paušál za rok 2021 vo výške 13,04 Eur (10,87 Eur bez DPH plus 20 % DPH vo výške 2,17 Eur)).

6. Podľa § 49 Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Podľa § 45 odsek 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

12. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

13. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

14. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže príhliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

15. Súd uvádza, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 27.09.2021. Súdnemu exekútorovi bol dňa 13.10.2021 doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktoré podal na poštovú prepravu dňa 11.10.2021. Súd konštatuje, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote v zmysle § 61k odsek 2 Exekučného poriadku, a preto takto podaný návrh na zastavenie exekúcie má odkladný účinok.

16. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 9/2017 zo dňa 14.04.2020, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.04.2020. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo preto vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

17. Súd vo vzťahu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uvádza, že tento považoval za zmätočný a nedôvodný, pričom poukazuje na nasledovné. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že v danej veci už bolo rozhodnuté v občianskoprávnom súdnom konaní, preto tu je prekážka rozsúdenej veci, teda res iudicata. Povinný však súdu nepredložil žiadne rozhodnutie, ktorým by preukázal, resp. potvrdil tvrdenia ním uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie. Súd dáva do pozornosti, že Špecializovaný trestný súd vo výroku svojho rozhodnutia síce nárok oprávneného odkázal na civilný proces, avšak Najvyšší súd Slovenskej republiky tento výrok zrušil, a uložil povinnosť nahradit' poškodenému (v tomto konaní oprávnenému - Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky) škodu vo výške 8481,65 Eur. Rozhodnutie, ktorým súd zaviazal povinného na náhradu škody nadobudlo vykonateľnosť dňa 14.04.2020 a stalo sa tak riadnym exekučným titulom, na základe ktorého má oprávnený právo domáhať sa svojho nároku zákonným spôsobom. Na základe uvedeného je zrejmé, že žiadne občiansko-súdne konanie, ani civilný proces ohľadom náhrady výšky škody nemohlo prebiehať, keďže s uvedeným sa súd vysporiadal v trestnom konaní sp. zn. 2To 2/2019. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že nemá vedomosť, že by sa voči povinnému viedlo civilné konanie v rovnakej veci a o totožnom nároku ako v tomto exekučnom konaní. Takéto konanie by však oprávnený musel iniciovať a musel by disponovať rozhodnutím, ktoré by ho oprávňovalo na podanie návrhu žaloby na príslušný súd, ktorým by sa vo veci rozhodlo. Oprávnený však takýmto rozhodnutím disponovať ani nemôže, keďže, ako už je vyššie spomenuté, s otázkou náhrady škody sa vysporiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky. Povinný taktiež námietku už rozhodnutej veci nepotvrdil žiadnym právoplatným rozhodnutím tak ako to uvádza v návrhu povinného na zastavenie exekúcie, preto súd túto považuje pre toto exekučné konanie bez právneho významu, keďže dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. K námietke porušenia princípu právnej istoty a princípu legitímneho očakávania však povinný neuviedol konkrétne skutočnosti a dôkazy zakladajúce porušenie uvedených princípov, preto sa súd k nim nemohol ani vyjadriť. Súd uvádza, že predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti

procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý sa stal podkladom pre exekúciu. Z uvedeného je zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie.

18. Súd v neposlednom rade uvádza, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto súd sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými, ktoré považuje za rozhodujúce pre posudzovanie návrhu na zastavenie exekúcie.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je daný dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol. (I. výrok)

20. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

25. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

26. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.11.2021 uplatnil nárok na náhradu trov exekúcie titulom trov právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 165,4 Eur. Súd v tejto súvislosti uvádza, že trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní tak, ako ich vyčíslil oprávnený v jeho podaní sú vyčíslené v súlade s ustanovením §

10, § 13a ods. 2, § 15 a § 18 ods. 3 Vyhlášky. Vzhľadom na uvedené vyššie, súd v súlade s § 195 a nasl. Exekučného poriadku ako i príslušnými ustanovenia vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, oprávnenému priznal trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 165,4 Eur vrátane DPH (1 úkon vo výške 152,36 Eur (126,97 Eur bez DPH plus 20 % DPH vo výške 25,39 Eur) a 1 x režijný paušál za rok 2021 vo výške 13,04 Eur (10,87 Eur bez DPH plus 20 % DPH vo výške 2,17 Eur)), pričom tieto súd zohľadní po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydaním dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (II. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.